

The Triumph of Hope

By Elder Neil L. Andersen
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Hoppets seger

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kvorum

October 2024 general conference

Hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ.

My dear brothers and sisters across the world, as we begin this very special time of general conference, the eyes of heaven will certainly be focused upon us. We will hear the voice of the Lord through His servants; we will feel the “guiding, directing, [and] comforting” influence of the Holy Ghost, and our faith will be strengthened.

Three years ago, President Russell M. Nelson began general conference with these words: “Pure revelation for the questions in your heart will make this conference rewarding and unforgettable. If you have not yet sought for the ministering of the Holy Ghost to help you hear what the Lord would have you hear during these two days, I invite you to do so now. Please make this conference a time of feasting on messages from the Lord through His servants.”

The scriptures link three words powerfully together: faith, hope, charity. The gift of hope is a priceless endowment from God.

The word hope is used for many things we want to happen. For example, “I hope it won’t rain,” or “I hope our team wins.” My intent is to speak of our sacred and eternal hopes centered in Jesus Christ and the restored gospel and our “confident expectation[s] of ... the promised blessings of righteousness.”

Our Hope for Eternal Life

Our hope of eternal life is assured through the grace of Christ and our own choices, allowing

Hoppet är en levande gåva, en gåva som växer när vi stärker vår tro på Jesus Kristus.

Mina kära bröder och systrar över hela världen, när vi nu inleder den här speciella generalkonferenshelgen kan vi vara säkra på att himlen har blicken fäst på oss. Vi får höra Herrens röst genom hans tjänare; vi får känna ”den Helige Andens ledande, tröstande” inflytande, och vår tro kommer att stärkas.

För tre år sedan inledde president Russell M. Nelson generalkonferensen med de här orden: ”Ren uppenbarelse för frågorna i ditt hjärta [kommer] att göra den här konferensen givande och oförglömlig. Om du ännu inte har sökt den Helige Andens hjälp med att höra det som Herren vill att du ska höra under de här två dagarna, uppmanar jag dig att göra det nu. Jag ber dig att göra den här konferensen till ett tillfälle att mätta dig med budskap från Herren genom hans tjänare.”

Skrifterna länkar kraftfullt samman tre ord: tro, hopp och kärlek. Hoppet är en ovärderlig gåva som Gud förlämnar oss.

Ordethopp används för mycket som vi vill ska ske. Till exempel, ”jag hoppas det inte blir regn” eller ”jag hoppas vårt lag vinner”. Min avsikt är att tala om våra heliga och eviga förhoppningar som kretsar kring Jesus Kristus och det återställda evangeliet, och våra ”förtröstansfulla förväntningar på ... rättfärdighetens utlovade välsignelser”.

Vårt hopp om evigt liv

Vårt hopp om evigt liv är säkrat genom Kristi nåd och våra egna val, och beviljar oss den

us the remarkable blessing of returning to our heavenly home and living forever in peace and happiness with our Heavenly Father, His Beloved Son, our faithful family and precious friends, and the righteous men and women from every continent and every century.

On earth we experience joy and sorrow as we are tested and proven. Our victory comes through faith in Jesus Christ as we triumph over our sins, difficulties, temptations, unfairness, and the challenges of this mortal life.

As we strengthen our faith in Jesus Christ, we see beyond our struggles to the blessings and promises of eternity. Like a light whose brilliance grows, hope brightens the darkened world, and we see our glorious future.

Hope Comes from God

Since the beginning, our Heavenly Father and His Beloved Son have eagerly blessed the righteous with the precious gift of hope.

After leaving the garden, Adam and Eve were taught by an angel of the promise of Jesus Christ. The gift of hope enlightened their lives. Adam declared, "My eyes are opened, and in this life I shall have joy." Eve spoke of "the joy of [their] redemption, and the eternal life which God giveth unto all the obedient."

Just as the Holy Ghost brought hope to Adam, the power of the Lord's Spirit enlightens the faithful today, illuminating the reality of eternal life.

The Savior sends us a Comforter, the Holy Ghost, a companion bringing faith, hope, and peace "not as the world giveth."

"In the world," the Savior said, "ye shall have tribulation: but be of good cheer [keep a brightness of hope]; I have overcome the world."

In times of difficulty, we choose to trust the Lord in faith. We quietly pray, "Not my will but thine be done." We feel the Lord's approval for our meek willingness, and we await the promised peace the Lord will send in His chosen timing.

The Apostle Paul taught, "The God of hope [will] fill you with ... joy and peace ... , that ye may abound in hope," "rejoicing in hope; patient in tribulation;" "through the power of the Holy Ghost."

A Lesson of Hope

The prophet Moroni knew firsthand about

förunderliga välsignelsen att kunna återvända till vårt himmelska hem och leva för evigt i frid och glädje tillsammans med vår himmelske Fader, hans älskade Son, vår trofasta familj och våra kära vänner, samt rättfärdiga män och kvinnor från alla världsdelar och århundraden.

På jorden upplever vi glädje och sorg under det att vi utmanas och provas. Vår seger kommer genom tro på Jesus Kristus i det att vi övervinner våra synder, svårigheter, frestelser, orättvisor och utmaningar i det här jordelivet.

När vi stärker vår tro på Jesus Kristus kan vi blicka bortom våra svårigheter mot evighetens välsignelser och löften. Likt ett ljus vars sken tilltar, lyser hoppet upp en förmörkad värld och vi ser vår underbara framtid.

Hopp kommer från Gud

Sedan begynnelsen har vår himmelske Fader och hans älskade Son ivrigt välsignat de rättfärdiga med hoppets dyrbara gåva.

Efter att ha lämnat lustgården blev Adam och Eva undervisade av en ängel om löftet om Jesus Kristus. Hoppets gåva lyste upp deras liv. Adam förkunnade: "Mina ögon har öppnats, och här i livet ska jag ha glädje." Eva talade om "glädjen över [deras] återlösning och det eviga livet som Gud ger till alla de lydiga".

Precis som den Helige Anden gav Adam hopp, upplyser den Helige Andens kraft de trofasta i dag och belyser det faktum att livet är evigt.

Frälsaren sänder oss en tröstare, den Helige Anden, en följeslagare som kommer med tro och hopp, frid som världen inte kan ge.

"I världen", sa Frälsaren, "får ni lida, men var frimodiga [behåll ett klart hopp]: jag har övervunnit världen."

I svåra stunder väljer vi att lita på Herren i tro. Vi ber tyst "ske inte min vilja, utan din". Vi känner att Herren godkänner vår ödmjuka villighet och vi inväntar den utlovade friden som Herren sänder i sin valda tid.

Aposteln Paulus sa: "Hoppets Gud [ska] fylla er med ... glädje och frid ... så att ni överflödar i hoppet;" [är] glada i hoppet, tåliga i lidandet;" genom den helige Andes kraft".

En lektion om hopp

Profeten Moroni upplevde själv hur det är

having hope in Christ during tribulation. He explained his harrowing situation:

“I am alone. ... I have not ... whither to go.”

“I make not myself known ... lest they should destroy me.”

Remarkably, in this dark and lonely hour, Moroni records his father’s words of hope:

“If a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.”

“What is it that ye shall hope for? ... Ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal.”

My brothers and sisters, hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ. “Faith is the substance of things hoped for.” We build this substance—the evidence blocks of our faith—through prayer, temple covenants, keeping the commandments, continually feasting on the scriptures and the words of modern-day prophets, taking the sacrament, serving others, and worshipping weekly with our fellow Saints.

A House of Hope

To fortify our hope in a time of increasing wickedness, the Lord has directed His prophet to dot the earth with His temples.

As we enter the Lord’s house, we feel the Spirit of God, verifying our hope.

The temple testifies of the empty tomb and that life beyond the veil continues for all.

For those who do not have an eternal companion, the ordinances powerfully confirm that every righteous person will receive every promised blessing.

There is sublime hope as a young couple kneels across the altar to be sealed, not just for time but for eternity.

There is an immensity of hope for us in the promises made to our posterity, whatever their current circumstances.

There is no pain, no sickness, no injustice, no suffering, nothing that can darken our hope as we believe and hold tightly to our covenants with God in the house of the Lord. It is a house of light, a house of hope.

When Hope Is Discarded

att ha hopp i Kristus i prövande stunder. Han beskrev sin hemska situation:

”Jag är ensam ... Jag har ... [ingenstans] att gå.”

”Jag ger mig inte tillkänna ... för att de inte ska förgöra mig.”

Det är anmärkningsvärt att Moroni i den här mörka och ensamma stunden skrev ner sin fars ord av hopp.

”Om därför en människa har tro så måste hon ha hopp, för utan tro kan det inte finnas något hopp.”

”Vad är det ni ska hoppas på? ... Genom Kristi försoning och hans uppståndelses kraft ska [ni] ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv.”

Mina bröder och systrar, hoppet är en levande gåva, en gåva som växer när vi stärker vår tro på Jesus Kristus. ”Tron är en övertygelse om det man hoppas.” Vi bygger denna övertygelse – vår tros byggstenar – genom bön, tempelförbund, lydnad mot buden, kontinuerliga mättande studier av skrifterna och nutida profeters ord, mottagande av sakramentet, att tjäna andra och tillbedjan tillsammans med andra heliga varje vecka.

Ett hus av hopp

För att stärka vårt hopp i tider av ökad ondska har Herren manat sina profeter att fylla jorden med hans tempel.

När vi träder in i Herrens hus känner vi hur Guds Ande bekräftar vårt hopp.

Templet vittnar om den tomma graven och om att livet bortom slöjan fortsätter för alla.

För dem som inte har en evig livskamrat bekräftar förrättningarna kraftfullt att alla rättfärdiga personer kommer att få ta emot alla de utlovade välsignelserna.

Ett underbart hopp råder när ett ungt par står på knä på var sin sida av altaret för att beseglas, inte bara för tiden utan för evigheten.

Det finns ett oändligt hopp för oss i de löften som våra efterkommande fått, oavsett deras nuvarande omständigheter.

Det finns ingen smärta, ingen sjukdom, ingen orättvisa, inget lidande, inget som kan fördunkla vårt hopp när vi tror på och håller ett fast grepp om våra förbund med Gud i Herrens hus. Det är ett hus av ljus, ett hus av hopp.

När hoppet kastas bort

We shed tears of sorrow as we see the sadness and despair in those who have no hope in Christ.

I recently observed from a distance a couple who at one time had faith in Christ but then decided to discard their belief. They were successful in the world, and they found pleasure in their intellect and the rejection of their faith.

All seemed well until the husband, still young and energetic, suddenly fell ill and died. Like an eclipse of the sun, they had blocked the light of the Son, and the result was an eclipse of hope. The wife, in her disbelief, now felt disoriented, painfully unprepared, unable to comfort her children. Her intellect had told her that her life was in perfect order until suddenly she could see no tomorrow. Her despair brought darkness and confusion.

Hope in Heartbreaking Tragedy

Let me contrast her painful despair with another family's hope in Christ during a heartbreaking time.

Twenty-one years ago the newborn son of my nephew Ben Andersen and his wife, Robbie, was life-flighted from their Idaho farming community to Salt Lake City. I arrived at the hospital, and Ben explained the severe, life-threatening complications with their baby's heart. We placed our hands on Trey's tiny head. The Lord blessed him with continued life.

Trey had heart surgery the first week of his life, and more surgeries followed. As the years passed, it became apparent that Trey would need a heart transplant. Although his physical activities were limited, his faith expanded. He wrote, "I have never felt sorry for myself because I have always known the importance of having faith in Jesus Christ and a testimony of the plan of salvation."

Trey kept on his phone this well-known quote from President Nelson: "The joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives."

Trey wrote: "I have always looked forward to serving a full-time mission, but ... my doctors won't let me serve a mission until at least a year after my transplant. ... I've put my faith in Jesus Christ."

Trey was excited at being accepted into the accounting major at BYU beginning this semester, but even more excited in late July when he received the very anticipated telephone call to

Vi faller tårar av sorg när vi ser vemodet och förtvivlan hos dem som saknar hopp i Kristus.

På avstånd såg jag nyligen ett par som en gång hade tro på Kristus men som sedan beslutade sig för att överge sin tro. De var framgångsrika i världen och de fann nöje i sitt intellekt och i att förkasta sin tro.

Allt verkade gå bra tills maken, fortfarande ung och energisk, plötsligt blev sjuk och dog. Som i en solförmörkelse hade de blockerat Sollys, och resultatet var en hoppförmörkelse. Utan sin tro kände hustrun sig nu vilsen, smärtsamt oförberedd och oförmögen att trösta sina barn. Hennes intellekt hade sagt henne att hennes liv gick som på räls tills hon plötsligt inte kunde se någon morgondag. Med hennes förtvivlan kom mörker och förvirring.

Hopp i hjärtskärande tragedi

Låt mig ställa hennes smärtsamma förtvivlan mot en annan familjs hopp i Kristus i en tragisk stund.

För 21 år sedan fick min brorson Ben Andersens och hans hustrus nyfödde son flygas akut från deras jordbruksort i Idaho till Salt Lake City. Jag kom till sjukhuset och Ben förklarade de allvarliga, livshotande komplikationerna med deras bebis hjärta. Vi lade händerna på Treys lilla huvud. Herren välsignade honom med att få leva vidare.

Trey genomgick hjärtoperationer under sina första levnadsveckor, och fler operationer följde. Allteftersom åren gick blev det uppenbart att Trey skulle behöva en hjärttransplantation. Även om hans fysiska aktiviteter var begränsade, vidgades hans tro. Han skrev: "Jag har aldrig tyckt synd om mig själv för jag har alltid vetat hur viktigt det är att ha tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om frälsningsplanen."

Trey hade det här välkända citatet av president Nelson på sin telefon: "Glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus."

Trey skrev: "Jag har alltid sett fram emot att gå på heltidsmission men ... mina läkare låter mig inte gå på mission förrän minst ett år efter min transplantation ... Jag förlitar mig på Jesus Kristus."

Trey var glad över att ha blivit antagen till ekonomprogrammet på BYU med början den här terminen, men blev ännu gladare i slutet på juli när han fick ett mycket efterlängtat telefon-

come to the hospital for his heart transplant.

“One year,” Trey said, “and I will be on my mission.”

There were great expectations as he entered the operating room. However, during the surgery there were devastating complications, and Trey never regained consciousness.

His mother, Robbie, said: “Friday had been the most heartbreaking day ... just trying to wrap our minds around it. ... I had stayed up late just trying to process everything. ... But Saturday, I woke up with a feeling of absolute joy. It wasn’t just peace; it wasn’t denial. I felt joy for my son, and I felt joy as his mother. ... Ben had gotten up a lot earlier than me, and when we finally got a chance to talk, Ben had awakened with the exact same feeling.”

Ben explained: “Clarity came to my soul as God taught me through His Holy Spirit. I awoke at 4:00 a.m. and was filled with indescribable peace and joy. How is this possible? ... The passing of Trey is so very painful, and I miss him so much. But the Lord does not leave us comfortless. ... I look forward to a joyful reunion.”

The Promise of Hope

Trey had noted in his journal these words from President Nelson’s general conference talk: “It doesn’t seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers. His joy is constant, assuring us that our ‘afflictions shall be but a small moment’ [Doctrine and Covenants 121:7] and be consecrated to our gain.”

Brothers and sisters, the peace you seek may not come as quickly as you desire, but I promise you that as you trust in the Lord, His peace will come.

May we nurture our precious faith, pressing forward with a perfect brightness of hope. I testify that our hope is our Savior, Jesus Christ. Through Him, all our righteous dreams will be realized. He is the God of hope—the triumph of hope. He lives and He loves you. In the name of Jesus Christ, amen.

samtal om att han skulle komma till sjukhuset för sin hjärttransplantation.

”Om ett år”, sa Trey, ”är jag på mission.”

Förväntningarna var stora när han kom in i operationssalen. Men under operationen uppkom förödande komplikationer, och Trey återfick aldrig medvetandet.

Hans mor Robbie sa: ”Fredagen var den mest förkrossande dagen ... att bara försöka ta in det som hänt ... Jag satt uppe sent och försökte bara få allt att sjunka in ... Men på lördagen vaknade jag upp med en känsla av fullkomlig glädje. Det var inte bara frid; det var inte förnekelse. Jag kände glädje för min son, och jag kände glädje som hans mamma ... Ben hade gått upp mycket tidigare än jag, och när vi till slut fick möjlighet att prata visade det sig att Ben hade vaknat med exakt samma känsla.”

Ben sa: ”Jag fick en inre klarhet när Gud undervisade mig genom sin Helige Ande. Jag vaknade klockan fyra på morgonen och var fylld med utesäglig frid och glädje. Hur är det möjligt? ... Treys bortgång är så smärtsam och jag saknar honom så mycket. Men Herren lämnar oss inte tröstlösa ... Jag ser fram emot en glädjerik återförening.”

Hoppets löfte

I sin dagbok hade Trey antecknat följande ord från president Nelsons generalkonferenstal: ”Det [verkar] inte möjligt att känna glädje när ens barn lider av en obotlig sjukdom eller när man förlorar jobbet, eller när ens make eller maka bedrar en. Ändå är det precis den glädjen som Frälsaren erbjuder. Hans glädje är konstant och försäkrar oss om att våra ’lidanden ska endast vara ett ögonblick’ [Läran och förbunden 121:7] och ska helgas till vårt bästa.”

Bröder och systrar, den frid ni söker kommer kanske inte så fort som ni önskar, men jag lovar er att om ni förtröstar på Herren så kommer hans frid.

Må vi vårda vår dyrbara tro och sträva framåt med fullkomligt klart hopp. Jag vittnar om att vårt hopp är vår Frälsare Jesus Kristus. Genom honom kommer alla våra rättfärdiga drömmar att förverkligas. Han är hoppets Gud – hoppets triumf. Han lever och älskar er. I Jesu Kristi namn, amen.